

PAPEŽEVO PISMO

OB XXII. DNEVU BOLNIKOV 2014

Vera in ljubezen:

»In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate«

(1 Jn 3,16)

Dragi bratje in sestre!

1. Ob priložnosti XXII. svetovnega dneva bolnikov, ki ga letos obhajamo pod naslovom *Vera in ljubezen: »In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate«* (1 Jn 3,16), se posebej obračam na bolne in vse, ki jim s svojo skrbjo in pomočjo stojite ob strani. Cerkev ob vas, bolniki, spoznava posebno navzočnost trpečega Kristusa. Da, v našem trpljenju je Jezusovo trpljenje, saj z nami nosi vso težo in jo osmišlja. Ko je Božji Sin visel na križu, je izničil osamljenost trpljenja in razsvetlil njegovo temo. Tako stojimo pred skrivnostjo Božje ljubezni do nas; daje nam upanje in pogum – upanje, ker se v ljubečem Božjem načrtu noč trpljenja odpre velikonočni luči, in pogum, da se združeni z njim, ki nam stoji ob strani, zoperstavimo vsem neprijetnostim.

2. Učlovečeni Božji Sin ni premagal bolezní in trpljenja v moči človekove izkušnje, temveč tako, da ju je sprejel nase, ju preobrazil in izničil njuno

brezpogojno moč. Izničil, ker zadnje besede nimata več bolezen in trpljenje, temveč novo življenje v polnosti; preobrazil, ker v zedinjenju s Kristusom vse, kar se nam zdi negativno, lahko postane pozitivno. Jezus je pot in v njegovem Duhu mu lahko sledimo. Oče je iz ljubezni daroval Sina, ki se je daroval iz iste ljubezni. S tem ko svoje življenje darujemo za življenje svojih bratov in sester, lahko tudi mi ljubimo drug drugega, kot nas ljubi Bog.

Vera v dobrega Boga nam bo v dobro; vera v križanega Kristusa nam bo dala moč, da bomo ljubili do skrajnosti, tudi sovražnike. Dokaz prave vere v Kristusa je osebna podaritev, širjenje ljubezni do bližnjega, še posebej do tistega, ki je ne zasluži, ki trpi, ki je izločen iz družbe.

3. Po krstu in birni smo poklicani, da postajamo podobni Kristusu, usmiljenemu Samaritanu vseh trpečih. »Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate« (1 Jn 3,16). Če se z naklonjenostjo ozremo na tiste, ki so najbolj neboljani, jim v nasprotju s svetom prinašamo upanje in Božji nasmeh. Če naše velikodušno podarjanje sebe drugim postane način našega delovanja, potem dajemo prostor Jezusovemu Srcu in tako prispevamo svoj delež k prihajajočemu Božjemu kraljestvu.

4. Da bi lahko rasli v nežnosti, v spoštljivi in čuteči ljubezni, imamo krščanski zgled, na katerega se lahko z gotovostjo oziramo. To je zgled Jezusove in naše Matere, ki je pozorna na Božjo besedo ter na skrbi in težave svojih otrok. Prezeta od Božjega usmiljenja, ki je postalo meso, Marija ne misli nase, temveč se odpravi na pot iz Galileje v Judejo, da bi obiskala sorodnico Elizabeto in ji pomagala. Ko opazi pomanjkanje vina na svatbi v Kani, se obrne na svojega Sina. Na življenjskem romanju nosi v svojem srcu

besede starčka Simeona, ki ji je napovedal, da bo njeno dušo presunil meč. Zvesto vztraja pod Jezusovim križem. Ve torej, kaj pomeni hoditi po poti, zato je Mati vseh bolnih in trpečih. Nanjo se smemo obračati z otroškim zaupanjem, prepričani, da nam bo pomagala, nas podpirala in nas ne bo nikoli zapustila. Je Mati Križanega in Vstalega: ostaja z nami na naši poti križa in nas spremlja na poti k vstajenju, k polnosti življenja.

5. Sveti Janez, učenec, ki je z Marijo stal pod križem, nas vodi k viru vere in ljubezni, k Božjemu Srcu, ki »je ljubezen« (1 Jn 4,8.16). Spominja nas, da ne moremo ljubiti Boga, ne da bi ljubili svoje brate in sestre. Kdor stoji z Marijo pod križem, se uči ljubiti tako, kot je ljubil Jezus. Križ je »gotovost zveste Božje ljubezni do nas. Ta velika ljubezen prodre vse do naših grehov in jih odpušča; prodre v naše trpljenje in nam daje moč, da ga prenašamo; prodre celo v smrt, da jo premaga in nas reši. [...] Kristusov križ nas vabi k navzemanju njegove ljubezni. Uči nas tudi, kako naj drugega gledamo z usmiljenjem in ljubeznijo – predvsem trpečega, ki potrebuje pomoč« (*Križev pot z mladimi v Riu de Janeiru*, 26. julija 2013).

Na XXII. svetovni dan bolnikov zaupam Mariji, da bo bolnim pomagala prenašati trpljenje s trpljenjem Jezusa Kristusa in da bo podpirala vse, ki negujejo bolne. Vsem – bolnim, tistim, ki jim strežejo, in vsem odgovornim – iz srca podarjam svoj apostolski blagoslov.

V Vatikanu, 6. decembra 2013

FRANČIŠEK